

Bilag til bet. o. lovf. vedr. Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber m.v.

økonomisk bidrager til Unionens militære aktiviteter og institutionelle opbygning?

Svar:

Lissabon-traktaten medfører ikke ændring af forsvarsforbeholdets rækkevidde.

Spørgsmål nr. 426:

I Lissabontraktatens artikel 42, stk. 2 står der »Den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik omfatter gradvis udformning af en fælles EU-forsvarspolitik. Denne vil føre til et fælles forsvar, når Det Europæiske Råd med enstemmighed træffer afgørelse herom.«. Hvilke krav vil den danske regering stille til en sådan fremtidig EU-forsvarspolitik, og vil der stilles krav om, at der aldrig bliver etableret en egentlig EU-hær?

Svar:

Det fremgår af protokollen om Danmarks stilling, at Danmark ikke deltager i udarbejdelse og gennemførelsen af Unionens afgørelser og aktioner, som har indvirkning på forsvarsområdet. Det fremgår ligeledes, at Danmark ikke vil hindre de andre medlemslande i at udvikle deres samarbejde yderligere inden for EU's sikkerheds- og forsvarssamarbejde. Inden for disse rammer vil den danske regerings holdning blive fastlagt med sædvanlig inddragelse af Folketinget.

Spørgsmål nr. 427:

Hvilke områder indenfor udenrigspolitikken vil efter en eventuel vedtagelse af Lissabontraktaten besluttes ved kvalificeret flertal?

Svar:

Enstemmighed er fortsat hovedreglen inden for udenrigspolitikken. For så vidt angår konkrete områder der med Lissabon-traktaten overgår til kvalificeret flertal, henvises til Udenrigsministeriets redegørelse, bilag 3, liste 2.

Som noget nyt indfører Lissabon-traktaten mulighed for, at Det Europæiske Råd med enstemmighed kan bemyndige Rådet til at gå fra enstemmighed til kvalificeret flertal, det gælder dog fortsat ikke i afgørelser, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet, jf. TEU art. 31, stk. 3 og 4.

Spørgsmål nr. 428:

I artikel 27 i TEU omtales Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender. Hvilken konkret forskel er der på Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og EU-forfatningens EU-udenrigsminister (art. I-28 i EU-forfatningen)?

Svar:

Som bekendt fastslog mandatet for regeringskonferencen, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i juni 2007, at forfatningskonceptet blev opgivet, herunder hvad der kunne opfattes som forfatningsmæssige træk som symboler og sprogbrug. Derfor var der i mandatet enighed om at benytte det – efter regeringens mening – mere retvisende udtryk »Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik«.

Spørgsmål nr. 429:

I Lissabontraktatens artikel 42, stk. 3 står, der at »medlemsstaterne forpligter sig til gradvis at forbedre deres militære kapaciteter«. Hvordan kan den danske regering støtte, at politikker fastfryses, og hvorfor er der ikke lignende krav om vedvarende at forbedre ulandsstøtten eller velfærd i medlemsstaterne?

Svar:

Idet der henvises til besvarelsen af spørgsmål 426 bemærkes, at det fra dansk side støttes, at de militære kapaciteter forbedres, således at det vil være muligt for medlemslandene at stille tilstrækkelige kapaciteter til rådighed for løsnin-gen af de såkaldte Petersberg-opgaver, som EU har sat sig som mål.

Det bemærkes, at TEU artikel 3 anfører fremme af velfærd som et af Unionens mål. TEUF artikel 208 fastlægger ligeledes, at et hovedmål med EU's udviklings-samarbejde er at nedbringe og på sigt udrydde fattigdommen.

Spørgsmål nr. 430:

Hvilken arbejdsfordeling vil der fremover være mellem den danske udenrigsminister og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender?

Svar:

Rammerne for den højtstående repræsentants virke fastsættes i TEU artikel 18, herunder at den